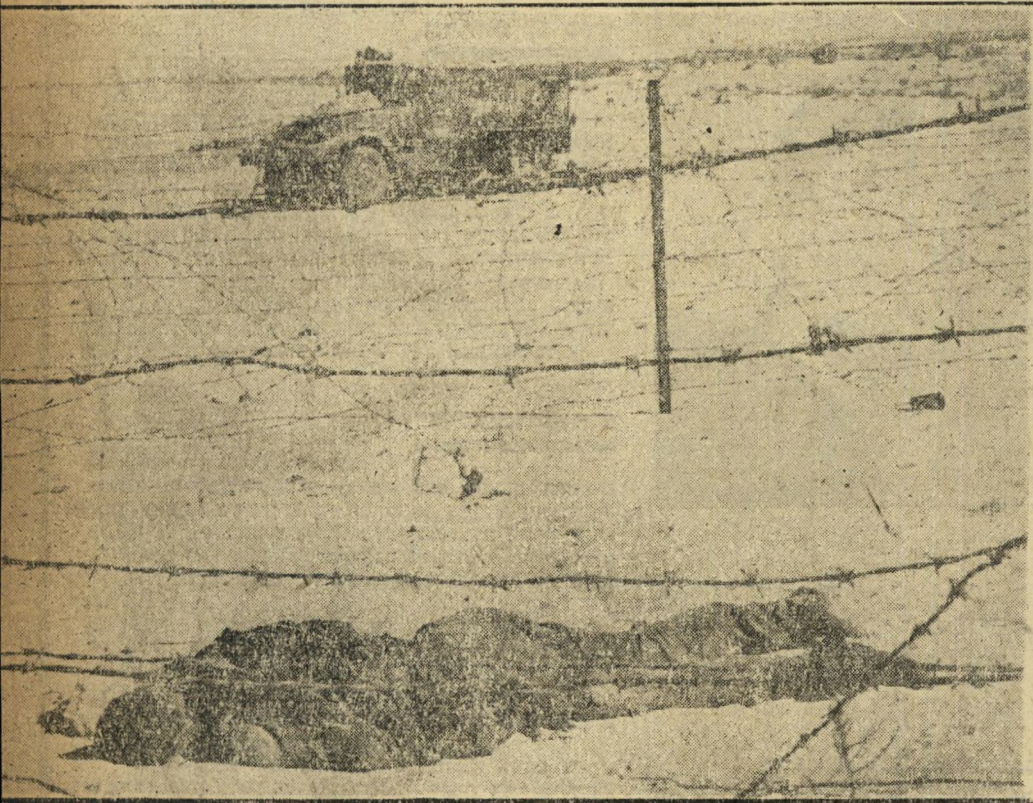




הירוק מצרי: הוא היה מוטל בצד משאית, ממנה ניסה להימלט. מישהו כיסה אותו בשמיכה. מלחמת



הרוג ישראלי: החייל האלמוני של הסיבוב השני. הוא הסתער על גדר התיל של המיתחם, נקצר עליידי שנפגע אף הוא בירכו למתחם בשעת ההסתערות.



כובשי המוצב החטיבתי, שעות מעטות אחרי הכיבוש, מתחת לדגל הירוק של הצבא המצרי. רבים הדגלים הנטושים.

התברר כי המכוון, שהפעיל את משאבת הבאר, ברח לעבר הים ונטל עמו את מסך תחת המשאבה. הסיירים נטלו עמם את ראש העיר, ערבי מכובד בעל כרס ומשקפיים כבן 60, יצאו עמו לחפש את המכוון. אי אפשר היה למצואו. לראש העיר לא נותן רה ברירה אלא לגייס כמה שואבות מים. שתעלינה בפחיהן מים לחיילים.

גם לישון לא ניתן לחברה במהרה. היה עליהם להשלים את המלאכה, לחסל את הד מיתחם המבוצר, בו שרדו שרידי הדיביות המצרית השמינית עם מסה הדיביות. המיתחם רוכך במשך שעות ארוכות באש מרגמות 120 מילימטר ותותחי השריון. לא נשאר בו מטר מרוכז שלא ספג מתכת רותחת למרות זאת, כאשר ניסו הטנקים לעלות על המוצבים, ניתקלו באש שאילצתם לסגת. הוומן סיוע אוירי. תוך דקות הגיעו שני אורגאנים, שצוללו מעל המוצבים, כמעט נגעו בכנפיהם בקרקע. שהייתם הקצרה ב מקום הספיקה. הטנקים פרצו את הגדרות אחריהם עלו החילים, שתוך כדי הסתערות המשיכו להמטיר פגזי מרגמות קלות על המוצבים. לאחר שנכבש המוצב האחר, נכד נעו הנשארים. בין הנכנעים היה מסה הד דביות המצרית ה'8, על מפקד הדיביות עצי מו, רבאלוף יוסף עכדאללה אל-אגרוודי.



גדויה מקאהיר: אחת הגבירות המצולמות, בנות אופייניות של החברה הגבוהה בקאהיר, שלחה אותה בצירוף הבטחת אהבתה וגעגועיה לבעלה, שלא הספיק לקבל את הדואר.

שהמרגמות ריככו בינתיים את מוצביה, כדי למנוע מהחיילים המצרים כל חשק להת מודדות.

עוד בטרם האיר הבוקר כבר היתה תאך יוניס מוקפת מכל עבריה. יחידת הקומנדו פרצה לעיר במשוריינים ובגייפים, מוטסה את הגנת העיר מבפנים. ההתגוננות לא ה של תושבים ולוחמים להניף דגלים לבנים. לאחר קרבות רחוב, שנמשכו שעות אחדות, נכבשה העיר, אולם כיס תאך יוניס סרם חוסל. בין תאך יוניס לרפיח ניצב עוד מיתחם ענק של כמה מוצבים מבוצרים כה לכה, תמושים בכל סוגי הנשק, שהמשיכו להתגונן, אם כי היו מוקפים מכל העברים.

★★★
שלושה פגזי צמאון

ח יילי הרגלים שנכנסו לתאך יוניס היו צמאים מאוד. מלבד המים היו להם שני מאויים לראות את בנין המשטרה, שפוצץ בשעתו בפשיטה נועזת של צה"ל, ולישון. את המשטרה ראו כולם. העבודה שביצעו קודמיהם היתה מושלמת, אגף שלם של המשטרה היה שטוח ופרוש על הארץ. בשני המאויים האחרים הם נתקלו בקשיים. כל הכרונים בעיר היו ריקים ממים.